

Лазорик Михайло Іванович

Народився 25 жовтня 1944 р. у с. Сільце Іршавського району Закарпатської області. У 1970 р. закінчив медичний факультет Ужгородського державного університету (УжДУ) та почав працювати в Міжгірській районній лікарні.

Протягом 1971–1974 рр. Михайло Лазорик був аспірантом кафедри факультетської терапії УжДУ, в 1974 р. захистив кандидатську дисертацію. Працював асистентом, а зараз доцент цієї кафедри.

У 1985 р. він заочно закінчив Центральний інститут підвищення кваліфікації (м. Москва) спеціалістів в галузі патентної роботи за спеціальністю «Патентознавство».

Михайло Іванович уперше в Україні розробив навчальну програму з основ патентознавства і в 1992 р. почав викладати цей курс студентам медичного факультету Ужгородського державного університету. До наукової діяльності М. І. Лазорик долучився ще під час навчання у виші, досліджуючи клітини крові. В аспірантурі продовжив вивчати зміни клітинного складу крові при ревматизмі цитохімічними й алергологічними методиками. Виявлену невідповідність динаміки клінічних проявів та показників активності ферментів лейкоцитів під час лікування ревматизму вдалося пояснити неадекватним представленням результатів цитохімічних досліджень та фагоцитозу у 100 лейкоцитах або в одному лейкоциті. Вчений розробив і застосував спеціальні формули для представлення результатів таких досліджень у системі СИ (у літрі крові), що дало можливість усунути зазначені недоліки та відкрити невідомі раніше закономірності перебігу хвороби. Михайло Іванович також звернув увагу на велику різницю між показниками активності ферментів лейкоцитів та фагоцитозу в капілярній і венозній крові. Науковець довів, що кількісні й функціональні властивості клітин крові капілярного та венозного відділів судинного русла є абсолютно різними. В усьому світі у більшості пристроїв для автоматизованої оцінки показників клітинного складу крові застосовують венозну кров і за цими результатами пропонують оцінювати стан організму в цілому. М. І. Лазорик наголошує, що недопустимо брати кров із вени за допомогою джугта, який сповільнює їїтік і змінює кількісні характеристики клітин.

Вивчаючи динаміку показників лейкоцитів під час бальнеотерапії різними типами мінеральних вод, Михайло Іванович, використовуючи власний спосіб дослідження, дійшов висновку, що класичні мінеральні води з підвищеним вмістом сірководню у санаторії «Синяк» та арсену у санаторії «Гірська Тіса» впливають на динаміку показників лейкоцитів крові не так сильно, як слабомінералізована вода санаторію «Кооператор», яка містить кремній і мінералізація якої близька до звичайної води.

Досліджуючи різницю показників активності ферментів та фагоцитозу у капілярній і венозній крові при лікуванні медикаментами та мінеральними ваннами, вчений виявив нові закономірності та придатність застосування таких даних для оцінки результатів ефективності лікування.

Вивчення динаміки зміни показників ферментів лейкоцитів та фагоцитозу у капілярній крові до і після кожного сеансу рефлексотерапії дало можливість відкрити і вперше описати так званий акупунктурний лабораторний криз (різке зниження величин показників у кілька разів після одного з сеансів) і за наявності цього феномену прогнозувати ефективність лікування та визначати мінімальну кількість сеансів, необхідних для отримання стійкого ефекту.

Дослідження динаміки показників капілярної та венозної крові до і після молитов, які читали над пацієнтом або читав сам пацієнт, стали основою обґрунтування методами доказової медицини того, що молитва є потужним чинником, який впливає на функціонування організму людини. Виявлений раніше вплив мінеральних вод та медикаментів на клітини

Доцент кафедри факультетської терапії Ужгородського національного університету, кандидат медичних наук, патентознавець, заслужений винахідник України

137

НОВІТНЕ В МЕДИЦИНІ

крові капілярного та венозного відділів судинного русла з переважанням змін у венозному відділі при дії молитви виявився дуже чітким, бо тут сягнув 600%. Було висунуто оригінальне пояснення відкритого феномену: перший в Україні та світі патент на винахід у цій сфері, отриманий М. І. Лазориком, визначає молитву як лікувальний засіб.

На основі проведених спільно з рефлексотерапевтами досліджень науковець розробив способи лікування багатьох хвороб (органів травлення, дихання, ендокринної системи), виокремив вертеброгенну гіпертензію і запровадив методи її лікування без медикаментів. Велика частина винаходів стосується репродуктивної функції людини. Так вдалося виділити та описати вертеброгенну імпотенцію та фригідність, розробити їх безмедикаментозне лікування і поетапну профілактику. Вивчаючи алергічні прояви у чоловіків, вчений розробив способи діагностики та диференціації вірусних, бактеріальних і змішаних причин запалення у статевих органах та способів диференційованого їх лікування. Михайло Іванович також одержав патент на оригінальну конструкцію презерватива, який знижував би ймовірність зараження різними інфекційними хворобами, зокрема СНІДом, у кілька разів.

Завдяки дослідженню активності гормонів щитоподібної залози Т3, Т4 та ТТГ о 8 та 12 годині було виявлено закономірності клінічних проявів і описано варіанти клінічних форм захворювань цього органу. Отриманий патент переміг у конкурсі на кращий винахід 2009 р., а співавтор новації студент Г. Кремешний одержав медаль Ілони Товт в Угорщині.

Результатом науково-дослідних робіт, проведених спільно з дерматологами, стала розробка нових методів лікування різних захворювань шкіри запального та гормонального генезу, зморшок, випадіння волосся.

Педагог М. І. Лазорик отримав три патенти на способи навчання студентів і лікарів діагностиці та лікуванню. Ці охоронні документи зв'язують клінічні прояви, патогенез хвороби та застосування лікувальних заходів у логічний і візуальний взаємозв'язок, що дає можливість уникати необдуманого поліпрагмазії (застосування великої кількості непотрібних ліків).

Вчений активно залучає до винахідництва студентів медичного факультету Ужгородського національного університету: 12 із них закінчили виш, отримавши один-три патенти на винаходи та корисні моделі, а Г. Кремешний та І. Мигович стали співавторами чотирьох охоронних документів.

Михайло Лазорик має два авторські свідоцтва СРСР, 63 патенти України на винаходи, 13 патентів на корисні моделі, 12 ліцензій на впровадження винаходів, подав 13 заявок для одержання охоронних документів у Держпатент. Науковець видав монографію «Метод кількісної оцінки стану клітин крові при бальнео- і рефлексотерапії та медикаментозному лікуванні» (1988), опублікував 84 наукові статті. У 2008 р. отримав звання «Заслужений винахідник України».